

La clau ha estat Catalunya

ENRIC MARÍN I OTTO

EL PUNT, 11.03.08

No és molt exagerat dir que Catalunya ha donat el govern a Zapatero. El PP ha amarrat tot el vot de dretes i ha obtingut un bon resultat. Però ha estat incapaç d'obrir-se al centre sociològic. Rajoy va convertir Catalunya en tema de campanya, i Catalunya ha respost de manera contundent: la diferència de vots entre PSC i PP a Catalunya compensa la derrota del PSOE a Madrid i València. El PSC ha monopolitzat el sentiment de vot útil anti-PP. Les víctimes han estat IU i ERC. Amb aquest panorama no sembla massa difícil preveure que Zapatero pot ser un governant de cicle llarg i que PSOE i CiU semblen dolçament condemnats a caminar agafats de la mà. Però si mirem el paisatge amb distància, les coses es presenten més paradoxals. El tsunami electoral protagonitzat pel PSC amaga el fet que el PSOE perd suport electoral urbà. Però l'avanç del PP entre les noves classes mitjanes urbanes no ha anat acompanyat d'una moderació del discurs neoliberal i nacionalista. Al contrari. Si el PP no es normalitza a Catalunya, difícilment podrà recuperar el poder a Madrid. Pel que fa a Catalunya, el PSC s'enfronta al moment de la veritat. Un resultat tan espectacular posarà a prova la seva capacitat d'actuar amb força a Madrid. El primer examen serà la negociació del nou Estatut. El segon, resistir la pressió del model sociovergent. CiU no ha aturat la progressió negativa del nombre absolut de votants (perd 100.000 vots), però el manteniment del percentatge li fa guanyar un diputat. Ateses les circumstàncies, un èxit. Ara caldrà veure com pot fer compatible tenir poder a Madrid i ser oposició a Catalunya. Iniciativa ha perdut posicions però ha sortit més ben parada que IU. Finalment, Esquerra és qui ha patit una davallada electoral més severa. I la pressió de la polarització i el vot

útil no esgota l'explicació del fracàs. Però si una punxada electoral havia d'estimular el debat i l'autocrítica, les eleccions espanyoles eren la millor oportunitat. Molt més que unes eleccions al Parlament (centrals i determinats per al partit republicà i sobiranista). El debat intern d'Esquerra travessarà tota la política catalana. Hauria de ser un debat serè, més estratègic que tàctic, i més conceptual que personalista. Tindrem oportunitat de comentar-ho.